

K

U

U

L

U

S

E

T

10-11

Tässä lehdessä:

- 3 Terveisiä rehtorilta
- 4 Nita Aholan tervehdys
- 6 Lea Laurosen haastattelu
- 8 Erkki Valleniuksen haastattelu
- 10 Sinikka Haaparanta KSAO:lle
- 12 Koulumme 90-vuotisjuhla 3.12.2010
- 16 Anna Moilanen Amerikkaan
- 17 Aino Tuomisalo Iso-Britanniaan
- 18 Eero Rautasuo Amerikkaan
- 19 Matkakertomus Mülheimin reissulta
- 20 Ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat
- 23 Toisen vuosikurssin opiskelijat
- 27 Kolmannen vuosikurssin opiskelijat
- 31 Opettajat
- 32 Klaus Bernhardin tervehdys
- 33 Penkkaripäivän kuvia
- 34 Vanhojen päivän kuvia
- 35 Ylioppilaat 2010–2011
- 36 Oppilaskunnan hallituksen palautekysely
- 37 Vitsit
- 38 Horoskooppi
- 39 Tiedotuksia

Kuuluset 2010–2011

Kuusankosken lukion vuosikirja

Toimitus: Marko Virtala ja Siiri Puntti

avustajat:

Juha Forsberg

Kai Heltola

Riitta Mutru

Lasse Valjakka

Miia Saloranta

Nita Ahola

Krista Nikander

kannet Aino Ylijoki

Kouvolan kaupungin tulostuspalvelu, kesäkuussa 2011

Painosmäärä 400 kpl

Terveisiä rehtorilta

Luonnon vehreyttä katsellen päätämme Kuusankosken lukion neljättä toimintavuotta. Takana ovat leppeä syksy, luminen, kinoksinen, pitkä talvi, nopeasti mennyt kevät ja alkanut kesä. Lukiossamme on opiskellut päättyvänä lukuvuotena vajaat 300 opiskelijaa, opetuksesta on vastannut 27 opettajaa ja tukipalveluista on vastannut seitsemän muuhun koulun henkilökuntaan kuuluvaa.

Kolmatta vuotta olemme opetelleet Kouvolan muotoutumassa olevaa toimintakulttuuria ja käytänteitä välillä vähän ihmetellen ja hämmentyneinä niin omalla sivistyksen toimialalla kuin laajemminkin koko kaupungin tasolla. Ilmassa on odotuksen tuntua siitä, millaisia ratkaisuja kaupunkimme on tekemässä tulevaisuuden palvelujen muun muassa toisen asteen koulutustarjonnan suhteen. Valtakunnan koulutuspoliittisella tasolla julkaistiin odotettu lukion kehittämistyöryhmän raportti, jossa linjataan tulevien vuosien lukiokoulutuksen suuntaan.

Opetusjärjestelyt tiivistyivät 1. vuosikurssin opiskelijoiden osalta. Syksyllä 2010 alkaneisiin lukio-opintoihin otettiin 96 uutta opiskelijaa, jotka jaettiin aiemmasta poiketen kolmeen perusryhmään. Tällöin pakollisten kurssien ryhmäkoot kasvoivat. 2. ja 3. vuosikurssin opiskelijat jatkoivat pakollisten kurssien opiskelua edelleen neljässä rinnakkaisessa ryhmässä. Syventävien ja soveltavien kurssien ryhmäkokoihin resurssien vähenemisellä ei ollut niin suurta vaikutusta eli edelleen oli mahdollista valita laajasta kurssitarjottimesta opintoja omaan opinto-ohjelmaan.

Hyvään opinnoissa etenemiseen kuuluu säännöllinen opiskelu, työnteko jaksojen aikana eikä vain koeviikolla. Tähän tarvitaan oppimaan oppimisentaitoja, tietoja omasta oppimisstrategiasta, halua ja tahtoa saavuttaa uusia päämääriä, toteuttaa omia unelmia, poistaa esteitä tulevaisuuden tieltä ja oppia kääntämään epäonnistumiset ja virheet uuden oppimiseksi ja ihmisenä kasvamiseksi.

Päättyvänä lukuvuonna opiskelijoillemme järjestettiin monia vierailuja, tutustumiskäyntejä lukion ulkopuolella ja myös omalla lukiolla vieraili eri alojen asiantuntijoita. Opintokäynnit Lappeenrannan teknillisellä yliopistolla ja Studiamessuilla Helsingissä tutustuttivat 3. vuosikurssin opiskelijoita lukion jälkeisiin jatko-opintomahdollisuuksiin. Mikkelin ammattikorkeakoulun vierailu ja yrittäjyysseminaari omalla lukiolla toivat tietoa koulutus- ja työelämän mahdollisuuksista opiskelijoillemme. Kouvolan ensimmäisillä koulutusmessuilla esiteltiin lukiotamme yhtenä Kouvolan toisen asteen oppilaitoksena peruskoulunsa päättävillä nuorilla.

Yleissivistävällä koulutuksella on Kuusankoskella pitkät perinteet. Lukuvuottamme etenkin syyslukukautta sävytti teema ”90 vuotta oppikoulua Kuusankoskella”. Syksyllä 1920 alkoi oppikoulutoiminta tässä nykyisen Kouvolan osassa. Merkkivuoden muistelu huipentui yhteiseen 90-vuotis-, lakkiais- ja itsenäisyysjuhlaan lukiolla 3.12.2010. Perinnekoulujen entiset oppilaat kertoivat opiskelijaseminaarissa omasta kouluajastaan ja nykyisistä tehtävistään.

Lukuvuoden viimeisessä jaksossa kansainvälisyys nousi keskeisesti esiin. Lukiomme opiskelijaryhmä matkasi huhtikuulla opintomatkalle Mülheimiin Luisenschulen vieraiksi. Kouvolaan saapuivat vastavierailuille opiskelijaryhmät Gesamtschule Saarnista Mülheimistä ja Viimsin koolista toukokuulla.

Oppilaskunnalla on ollut aktiivinen, keskeinen rooli yhteisten tapahtumien, teemojen, mukavien pienten aktiviteettien toteuttamisessa ja järjestämisessä. Oppilaskunta ja opiskelijat ovat löytäneet uusia yhteistyön mahdollisuuksia muiden Kouvolan lukion opiskelijoiden kanssa.

Kiitokset opiskelijoillemme mielenkiintoisesta, moninaisesta, vaiherikkaasta ja opettavaisesta lukuvuodesta. Paljon on koettu, nähty ja eletty yhdessä tänä keväänä lakitettavien ylioppilaiden kanssa. Seuraavilla vuosikursseilla on edessä vielä työntäyteisiä, mahdollisuuksia antavia jaksoja lukio-opintojen parissa kohti päättötutkintoa ja ylioppilaslakkaa.

Kiitokset lukiomme opettajille ja henkilökunnalle yhteistyöstä päättyvänä lukuvuonna. Rentouttavaa, voimauttavaa uusien voimien kokoamisen aikaa tulevia haasteita varten.

”Ystävä, kiitos on mielessä, kun muistelen mennyttä aikaa. Toivon, että sinun elämäsi uusilla urilla toisi sinulle elämänrikkautta ja unelmiesi täyttymyksen. ”
”Meillä on oikeus unelmoida, sillä sehän on toive jostakin paremmasta. Meillä on oikeus innostua, sillä sehän on voima, joka luo uutta ja toteuttaa unelmia.”

Aurinkoista, lämmintä kesää Kuusankosken lukion väelle

Riitta Mutru

Elämän paras aika – lukiossa vierivä aika!

Ihmettelin, kun viime keväänä kuulin abiturienttiystäväni sanovan, että lukio on ihmisen elämän parasta aikaa – miten se on mahdollista?

Kolme vuotta sitten, tapahtui elämässäni suuria asioita. Peruskoulun yhdeksäs luokka oli saatettu päätökseen ja uusi jakso elämässä saattoi alkaa. Avoimin mielin aloitin opiskelut Kuusankosken lukiossa, totutellen uusiin opettajiin ja oppimistapoihin. Siinäähän se ensimmäinen vuosikurssi sitten kuluiin uusien kavereiden seurassa.

Lukion toisella luokalla uusien kavereiden määrä vain lisääntyi, suhteet opettajiin ja omaan opiskeluun paranivat. Oppilaskunnan Hallituksen puheenjohtajana toimiminen vei suuren osan ajastani mitä erikoisempia tapahtumia järjestäen – oli vappu- ja itsenäisyyspäivän juhlaa, kahvikoneen hankintaa ja ympäristöpäivää.... Parhaiten lukion toiselta vuosikurssilta jäi kuitenkin mieleen Wanhojen Tanssit, jota varten harjoiteltiin niin koulussa kuin kotonakin.

Kaksi vuotta lukiossa – kolmas oli alkamassa. Mielessäni oli syksyllä 2010 paljon asioita, joita haluaisin toteuttaa niin oppilaskunnan hallituksen kanssa kuin itse opiskelijanakin. Ajattelin, että onhan tässä kolme jaksoa aikaa toteuttaa kaikki suunnitelmat ja unelmat. Kolmas vuosi vierähtikin hujauksessa kumoten samalla kaikki ennakkokäsitykset – oli syksyn ylioppilaskirjoitukset, sadanrikkojaiset, joulujuhla, penkkarijärjestelyt, kevään ylioppilaskirjoitukset.. Kaiken tämän jälkeen abit jäivät odottelemaan kirjoitusten tuloksia, sillä olisihan lukioaika kiva päättää valkolakin päähän painamiseen.

Nyt, kun itse olen samassa tilanteessa kuin ystävättäreni vuosi sitten, en yhtään ihmettele hänen sanojaan. Lukioaika on elämän parasta aikaa! Ei pelkästään kavereiden, wanhojen tanssien tai penkkareiden takia, vaan siksi, että lukio on kasvattanut minua ja monia muitakin ihmisenä. Epäonnistumiset ovat olleet rankkoja, mutta ilman niitä, kukaan ei kasvaisi ja oppisi uusia asioita. Onnistumisia tulee epäonnistumisien kautta ja mikä parasta, niistä nauttiminen korvaa pettymykset!

Kolme vuotta tulee nyt päätökseen ja sen vuoksi haluan kiittää kaikkia niitä, jotka ovat jollakin tapaa olleet mukana meidän nuorien kasvutarinassa. Erityiskiitos rehtorillemme Riitta Mutrulle, joka on kannustanut ja tukenut minua ylä- ja alamäissä. Kiitos!

Nyt on taas aika avata uusi ovi elämässä ja sen vuoksi haluan toivottaa kaikille tsemppiä tulevaisuuteen! Kauan odotettu kesäloma on nyt täällä – nauttikaa siitä, sillä sen te olette ansainneet!

*Hymy on laulua sydämen kielen,
runoa kaunista iloisen mielen.
Sillä voi kukittaa elämän teitä,
sillä voi kuivata kyyneleitä.*

Hyvää ja lämmintä kesää kaikille!

Abiturientti 2011 Nita Ahola

Ordning & Reda

Ennen kevään viimeisiä oppitunteja ja kokeita haastattelen koulumme ruotsin opettajaa Lea Laurosta, jolle lukuvuosi 2010–2011 jää opettajanuran viimeiseksi. Kevään aikana hän on käynyt läpi vuosikymmenten mittaan kertynyttä opetusmateriaalia, heittänyt pois tai antanut muille opettajille virikeaineistoksi. Entä millaisia muistoja ja kokemuksia koulu-uran varrelta on karttunut?

Lea on syntynyt Lahdessa, mutta ei suinkaan ole mikään hidas hämäläinen. Juuret ovat Karjalan Kannaksella ja Kainuussa, ja hän tuntee olevansa selvästi itäsuomalainen ihminen. Lean koulutie alkoi Mikkelin maalaiskunnassa ja jatkui Mikkelin yhteiskoulussa. (Maailman tai maalaiskunnan pienuudesta kertoo se, että samassa linjurissa, jolla Lea matkusti mummolaansa, kulki usein muuan koululainen nimeltä Erkki Vallenius. Sittemmin Voikkaalla Lea tunnisti tämän kollegan samaksi pojaksi.) Ylioppilaaksi Lea kirjoitti vuonna 1970 Lahden yhteiskoulun iltalinjalta.

Kielten opiskelu oli sujunut aina helposti. Ruotsia alettiin opiskella Lean kouluaikana ensimmäisenä vieraana kielenä yhteiskoulun ensimmäisellä luokalla (noin 11-vuotiaana) ja sitä seuraavana vuonna hän valitsi englannin. Saksan opiskelu alkoi lukiossa. Käytännön kielitaito karttui koulun jälkeen töissä Ruotsissa Karoliinisessa sairaalassa, au pairina Englannissa sekä muissa vastaavissa opiskeluaikaisissa töissä. Vuonna 1971 Lea aloitti opiskelut Helsingin Yliopistossa, josta auskultoiti opettajaksi 1979. Lea sanoo olleensa yliopistossa kirjoilla pitkään ja perusteellisesti ja opiskelleensa kielten lisäksi paljon muutakin, kuten sosiologiaa, tiedotusoppia ja draamakirjallisuutta. 1975–1976 hän kokeili opettajan työtä Valtimolla ja totesi opettamisen olevan mukavaa. Valmiina opettajana ura jatkui samalla suunnalla, Ilomantsissa 1979–1981.

Pohjois-Karjalan omaleimaisista kulttuuripitäjistä Lea siirtyi viimeksi mainittuna vuonna Pohjois-Kymenlaaksoon, niinkään omalla tavallaan omaleimaisille seuduille, ruotsin ja englannin opettajaksi Voikkaan lukioon ja Hirvelän yläasteelle. Vuoden kuluttua myös biologianopettajamies Jukka sai työtä samasta paikasta. 1990-luvun lopulta alkaen Lea on toiminut pelkästään Kuusaan lukion ruotsin opettajana. Hän pitää hyvänä sitä, että on voinut keskittyä lukiotasoiseen opettamiseen ja vain yhteen aineeseen. Lea myöntää olevansa vaativa opettaja. Ruotsin ja saksan kaltaiset kieliopillisesti järjestelmälliset kielet miellyttävät häntä. Ruotsin luokassa näkyvällä paikalla oleva järjestystä kuuluttava paperikassi kuvaa Lean metodia. ”Kieliä pitää opiskella laajasti, eri kielet vahvistavat toisiaan. Ruotsin kieli ei vie mitään pois, vaan on tärkeä osata sekä naapurimaan kielenä että toisena

kotimaisena.” Lealle koulu on työpaikka, jossa sekä opettaja että oppilas työtovereina tekevät työtään. Oppilaiden soisi arvostavan opettajan työtä ja ottavan siitä irti kaiken mahdollisen. Myöhemmin aikuisiällä kielitaito on hankalammin hankittavaa ja maksaa rahaa tai ainakin aikaa.

Yhteiskunnalla on oikeus odottaa, että koulussa on jotain opittukin. Toisaalta yhteiskunnan tehtävä on taata kunnan edellytykset koululaitokselle. Koulua täytyy arvostaa.

Eläkesuunnitelmia utelevalle Lea vastaa aikovansa siivota komeroita, tehdä käsitöitä, lukea kaunokirjallisuutta ja katsella elokuvia. Hän painottaa sekä käytännöllistä käsillä tekemisen tärkeyttä että teoreettista aivojen vaivaamista. Lopuksi tulee terveysresepti; erästä ruotsalaistutkimusta siteeraten: ”Kuntoa voi kohottaa myös juoksemalla kulttuuririennoissa!”

Juha Forsberg

”Kirjoittamaan oppii kirjoittamalla ja lukemalla”

Syyslukukauden 2010 ensimmäisen jakson päätyttyä jäi koulustamme eläkkeelle eräs pitkäaikaisimpia opettajakonkareita, Erkki Vallenius. Tämä haastattelu tehtiin toukokuussa, kun Erkki oli viettänyt jo yli puoli vuotta vapaalla jalalla eläkeläiselämää. ”Hieman haikealta tuntuu”, mies toteaa kouluvuosiaan ajatellessaan. Yhtäältä työkuntoa ja epäilemättä – intoakin olisi vielä riittänyt, mutta jossain vaiheessa ratkaisu eläkkeelle lähdöstä oli tehtävä.

Erkki, joka on vuoden 1947 vuosikertaa Mikkelin maalaiskunnasta ja suurten ikäluokkien syvien rivien edustaja, lähti maailmalle Porrassalmen yhteislyseosta keväällä 1966 koulunsa ensimmäisten ylioppilaitten joukossa.

Maailmankatsomukseltaan Erkki kertoo olevansa ”perusdemari” ja arvostavansa sitä mahdollisuutta, jonka laajeneva koulu- ja yliopistolaitos hänen ikäluokalleen tarjosi. Suomen kielen opiskelupaikka löytyi Turun Yliopistosta, josta hän valmistui äidinkielen opettajaksi vuonna 1973.

Opettajan ammattiin ja Kuusankoskelle Erkki sanoo ”myönteisellä tavalla ajautuneensa” sikäli, että kukaan ei tullut kutsumaan häntä esim. toimittajan töihin. Auskultoinnin jälkeen vierähti yksi vuosi Mäntyharjun yhteiskoulussa. Voikkaalle Vallenius saapui vuonna 1974 ja Erkki valittiin ”valtion oppikoulun nuoremman lehtorin virkaa vastaavaksi ylimääräiseksi lehtoriksi”. Noihin aikoihin peruskoulu-uudistus hajotti entisenmalliset oppikoulut jakaen ne peruskoulu- ja lukioluokkiin, joita molempia Erkki opetti Voikkaalla. Lukuvuodesta 1977–1978 alkaen hän alkoi opettaa myös Kuusaan lukiolla, jonne siirtyi sitten lopullisesti vuonna 1992. Edeltävällä vuosikymmenellä Erkki katseli koulua ja maailmaa vähän toisenkinlaisista perspektiiveistä: 1985–1987 Bulgariassa Sofian yliopiston suomen kielen opettajana ja 1990–1991 Kouvolan lääninhallituksessa. Koulutyön ohessa kypsyi vähitellen jatko-opiskeluharrastuksen tuloksena väitöskirja Ruotsin suomenkielisestä siirtolaiskirjallisuudesta Kansankodin kuokkavieraat 1998.

Kuusankosken kaupunki oli joustava ja hyvä työnantaja, Erkki kiittelee. Ammattiyhdistystoiminnassa hän sai vuosien mittaan tuntumaa ja vertailupohjaa muittenkin kuntien henkilöstöpolitiikasta, joten arvioinnissa lienee vinha perä.

”Kuusankoskella on arvostettu opettajaa.” Lukio on ollut suvaitsevainen työpaikka, jossa on kunnioitettu itsekunakin itsenäisyyttä ja ammattitaitoa. Opettajan tehtävänä on yrittää saada jokainen oppilas saavuttamaan oman optimaalisen suorituksensa. Silläkin uhalla että jotkut lausunnosta ärsyyntyvät Erkki toteaa opettajan ammatin olevan ”etuoikeutettu”. ”Opettajan työssä pääsee näkemään oppimisen riemun, kun joku keksii ensimmäisen kerran jonkin asian, pääsee todistamaan elämän kevättä. Siihen ei väsy, vaikka olisi kokenut saman useita kertoja ennenkin.”

Entä näkeekö kokenut äidinkielen opettaja esim. kouluaineitten perusteella sen, minkä alan ihmisiä oppilaista tulee? Ei, vastaa Erkki, ihminen kypsyy vasta vähitellen. Kouluaikana kaikki kyvyt eivät ole vielä kehittyneet, hän viittaa niin omiin koulu- ja opiskeluaikaisiin kokemuksiinsa kuin vaikkapa ammattikirjoittajiksi päätyneiden entisten oppilaitten kouluaikaisiin aineisiin. Ei kannata kuitenkaan aliarvioida itseään. Jos tietää mitä tahtoo, kannattaa yrittää tosissaan, mutta pitää olla myös realisti. ”Kirjoittamaan oppii kirjoittamalla ja lukemalla”, Erkki evästää niin tulevia ammattikirjoittajia kuin kaikkia muitakin äidinkieltä käyttäviä.

Juha Forsberg

Sinikka siirtyi KSAO:lle

Vuodenvaihteessa Kuusankosken lukion kanslian emännöyys vaihtui, kun 23 vuotta koulusihteerin töitä tehnyt Sinikka Haaparanta vaihtoi työpaikkaa ja siirtyi muutaman sadan metrin päähän Kouvolan seudun ammattiopiston sosiaali- ja terveystalon opintosihteeriksi. ”Ihan eri maailma”, kuvailee Sinikka uutta työpaikkaansa. Lukion RUB- ja MAB -slangin ovat korvanneet sosiaali- ja terveystalon HOVA:t, LANUt, VANnit ja KUNnit. Paimennettavia nuoria opiskelijoita on vähän yli kahdensadan ja opettajia nelisenkymmentä.

Sieviässä syntyneen Sinikan suonissa virtaa vahva pohjalainen veri, vaikka elämä kuljettikin Hämeeseen, Valkeakoskelle. 15-vuotiaasta alkaen tyttö työskenteli kaupassa, josta henkilöstöpäällikkö ohjasi hänet merkonomiopintoihin. Valmistumisen 1978 jälkeen Sinikka pääsi Valkeakosken kaupungin palvelukseen, aluksi kirjastoon, sitten koulutoimistoon ja yläasteelle toimistovirkailijaksi. 1980-luvun puolenvälin paikkeilla Haaparannat muuttivat Kuusankoskelle ja vuodesta 1987 alkaen Sinikka työskenteli lukiossa kanslistina ja koulusihteerinä. Kaikkiaan kuuden rehtorin alaisuudessa ja työparina hän ehti kokea monenlaiset muutokset lukiomaailmassa ja toimistotekniikassa. ”Se oli kivaa aikaa, upea työ. Tutustui moniin erilaisiin ihmisiin. Hyviä muistoja on kaikesta jäänyt.” Näin Sinikka luonnehtii lukiolla viettämäänsä aikaa. Halu kokeilla vielä jotakin uutta ja haasteellista veti hänet hakemaan ammattiopiston opintosihteerin virkaa. Vaikka ”sisäänajovaihe” uusiin systeemiin on ollutkin rankka ja hektinen, Sinikka sanoo olevansa tyytyväinen uuteen

työpaikkaansa. Virtaa tuntuu vielä riittävän, vaikka 30 vuotta kunnallista palvelua on jo takana. Tästä hyvästä Sinikka sai äskettäin Kuntaliiton kultaisen ansiomerkin.

Aikaa ja voimia riittää vielä myös sivutoimisen esiintyjän tehtäviin sekä järjestötoimintaan. Värikkäänä, verbaalisesti lahjakkaana ja muuntautumiskykyisenä ihmisenä Sinikka juontaa konsertteja ja muita tilaisuuksia sekä esiintyy itsekkin erilaisissa roolihahmoissa, joista myös lukion väki on saanut nauttia vuosien varrella. ”Haaveilin lapsena iskelmälaulajan ja näyttelijän urasta”, kertoo Sinikka. ”Hyppynaru oli mikrofoni ja esiinnyin käpylehmille.” Ura ei vinyt Hollywoodiin, mutta Kuusaalle nyt kuitenkin, ”kolmen kävyn kaupunkiin”. Sinikka on edelleen mukana myös Kuusankosken Pelastakaa Lapset ry:n toiminnassa, Julkis- ja yksityisalan toimihenkilöliiton JYTY:n hallituksessa sekä Suomen Koulusihteerien liiton puheenjohtajana.

”Kaikkea hyvää, iloista ja aurinkoista elämää, onnittelut kevään uusille ylioppilaille ja terveisiä kaikille sekä suuret kiitokset yhteisistä vuosista!”, toivottaa itsekkin aina yhtä aurinkoinen ja iloinen ”koulusihteerien kuningatar”.

Juha Forsberg

Isänmaata, koulua ja ylioppilaita juhlittiin 3.12.2010

Syksyn 2010 lakkiaisten yhteydessä vietettiin Kuusankosken lukiossa paitsi itsenäisyyspäivää myös koulumme 90-vuotisjuhlaa. Aamulla oppilaskunta kävi perinteen mukaisesti yhdessä sotaveteraanien kanssa laskemassa seppeleet sankarihaudoille. Aamupäivän tuntien aikana kiersi luokissa senioriesiintyjä eli koulun entisiä oppilaita, jotka kertoivat nykylukiolaisille omista kouluvuosistaan, uranvalinnoistaan ja työtehtävistään.

Iltapäivällä kokoonnuttiin salissa ”Itsenäisyys-, lakkiais- ja 90 vuotta oppikoulua Kuusankoskella” –juhlaan. Neljä lakitettavaa ylioppilasta sai näin valmistujaisiinsa hieman tavanomaista historiallisemmat puitteet, kun toimitusta seurasi kuusankoskelaisia ylioppilaita seitsemän vuosikymmenen ajalta. Entisten ja nykyisten oppilaitten lisäksi salissa istui myös koulun entisiä ja nykyisiä opettajia ynnä muita koulun ystäviä ja yhteistyötahoja. Kouvolan kaupungin tervehdysten koululle toi toimitusjohtaja Jyrki Hyttinen, koulun kasvatteja hänkin, samoin kuin juhlapuhuja kunnallisneuvos Hannele Viljakainen sekä kulttuurineuvos Eero Niinikoski, joka tilaisuuden loppuksi esitti Kuusaan ja Voikkaan lukioiden ystävien tervehdysten.

Kuusankoskelaisten opiskelijoiden musiikilliset kyvyt pääsivät hienosti esille ohjelman aikana. Sami Kaalinpää esitti trumpetillaan osan Thorvald Hansenin sonaatista. Eero Rautasuo tulkitsi pianolla voimallisesti Oskar Merikannon Romanssin ja Heini Kauppi vähintään yhtä voimallisesti oman kappaleensa Nuoruus. Sanna Vainikka lauloi herkällä äänellään Paul Simonin Bridge over Troubled Water sekä Oskar Merikannon Lastentarun takkavalkealla. Säestyksestä vastasi opettaja Marko Virtala. Maamme-laulun kajahdettua ja lippujen poistuttua salista tilaisuus jatkui kahvinjuonnin ja seurustelun merkeissä alakerrassa. Kaikkein vanhimman, vuoden 1946 ylioppilasikäluokan edustajat esittivät vielä tervehdyksensä tämänvuotisille isänmaan toivoille.

Perinteen välitystä ja ammatinvalinnanohjausta

Aamupäivän tilaisuus kulki nimellä ”90 vuotta oppikoulua Kuusankoskella – opiskelijaseminaari”. Koululle oli saapunut luennointitarkoituksessa kolmetoista eri aloja ja elämämpiirejä edustavaa senioria, vanhimmat lähes eläkeikäisiä, nuorimmat kymmenkunta vuotta sitten lukiosta lähteneitä. Kukin piti kaksi kertaa puolen tunnin mittaisen esityksen oppilasyleisölle. Luennot kuvastivat mielenkiintoisella tavalla paitsi sitä, miten koulumaailma on vuosikymmenien mittaan muuttunut myös sitä, miten monenlaisille aloille koululla on entisten oppilaittensa sekä muitten sidosryhmien kautta yhteyksiä. Useat esiintyjistä pohdiskelivat koulun tai eri oppiaineiden merkitystä myöhemmälle elämänuralleen, ja antoivat samalla evästyksiä tämän hetken ja tulevaisuuden työelämän tarpeisiin.

Esiintyjälista *in alphabetical order* oli seuraavanlainen:

Tapio Ahlroth, urheilutoimittaja, Kouvolan Sanomat

Noora Dadu, lausuja ja näyttelijä, teatteriala

Piia Elonen, talous- ja politiikan toimittaja, Helsingin Sanomat

Anne Huoponen, ekonomi ja pappi, Suomen Pipliaseura

Matti Järvelä, kiinteistövälittäjä, Osuuspankki

Tiina Kuoppa, Uudenmaan taidetoimikunnan pääsihteeri

Eijaleena Martikainen, radiotoimittaja, Kymenlaakson radio

Olli Mustapää, suunnittelija, KYAMK:n koulutus- ja työelämäpalvelut

Matti Roitto, historian, valtiotieteen ja kansainvälisen politiikan opiskelija

Ulla Silvonen, kielten opettaja, Kuusankosken lukio

Airi Vilhunen, YLE:n kulttuuripäällikkö

Jukka Vilhunen, toiminnanjohtaja, Elokuvasäätiö ja terveydenhuoltoala

Marja-Terttu Virtanen, erityisopettaja, Carea-koulu

Kai Heltola

Alla kaksi kuvausta seminaariluentojen esiintyjistä kuulijoiden eli nykyopiskelijoiden esittämänä:

Helsingin Sanomien toimittaja Piia Elonen

Kuusankosken oppikoulun 90-vuotisjuhlan kunniaksi kouluumme saapui toimittaja Piia Elonen kertoman työstään ja siihen johtaneista opinnoista. Elonen kertoi työskentelevänsä tällä hetkellä Helsingin Sanomissa hallituksen ja talouspolitiikan asioita seuraten.

Pidemmittä puheita Elonen alkoi selostaa ammatinvalintansa vaiheita. Pienenä tyttönä hän halusi maatalon emännäksi, mutta haave vaihtui pian psykologin uraan. Myöhemmin Elosen tullessa opiskelemaan Kuusankosken lukioon hänen toiveammattejaan olivat paperi-insinööri sekä eläinlääkäri. Elonen ei kuitenkaan viihtynyt pitkän matematiikan ja fysiikan tunneilla, joten unelmat sekä insinöörin että eläinlääkärin työstä romutuivat.

Lukion äidinkielenopettaja kehui Elosen kirjoitelmia, mikä innosti häntä kirjallisuuden pariin. Lukioaikana Elonen alkoikin pohtia toimittajan ammattia. Hän kertoi pohtineensa lukiolaisena, että toimittajana hän voisi nostaa esiin yhteiskunnan epäkohtia ja vaikuttaa asioihin.

Kirjoitettuaan Kuusaan lukiosta ylioppilaaksi vuonna 1997 Elonen piti kaksi välivuotta, joiden aikana hän oli työharjoitteluissa. Välivuosien jälkeen Elonen haki Helsinkiin opiskelemaan kaksi kertaa viestinnän puolelle. Ensimmäisellä kerralla hän tyri

pääsykokeet mutta päätti panostaa seuraaviin hakukertoihin. Hän teki parhaansa seuraavissa pääsykokeissa ja jäikin vain kolme ja puoli pistettä opiskelupaikasta. Elonen tunsu, ettei voisi enää parantaa, ja haki Jyväskylään ja Tampereelle. Yllätyksekseen hän pääsi Jyväskylän yliopistoon opiskelemaan.

Elonen mainitsi toimineensa Jyväskylässä opiskellessaan kesätoimittajana mm. Kouvolan Sanomissa. Hän kertoi vaihtaneensa usein toimipaikkaa, minkä vuoksi hänen taitonsa kehittyivät jatkuvasti. Hän kertoi työskennelleensä myös mm. aikakaus- ja iltapäivälehdissä, televisiossa sekä verkkolehdissä.

Seuraavaksi vieraamme paljasti hiukan, minkälaista on käytännön työ niin sanomalehdissä kuin televisiossakin. Hän kertoi, että töihin tullessa on joka-aamuinen palaveri, jossa ideoidaan ja sovitaan, kuka tekee ja mitä. Elonen kertoi, että tavallisesti sekä toimittajilla että johtajilla on ideoita päivän uutisista. Palaverin jälkeen alkaa tiedonhankinta päivän uutisista. Tiedotustilaisuudet ovat Elosen mukaan valitettavan harvinaisia, tieto pitää usein hankkia itse netistä ja arkistoista, ja on soitettava aiheeseen sidoksissa oleville henkilöille. Pahimmillaan puheluita saattaa olla 30:kin päivässä!

Tavallisesti tiedonhaku vie suurimman osan Piia Elosen työpäivästä, noin kuusi tuntia. Itse raportin tai uutisten kirjoittamiseen kuluu vain vajaa tunti. Elonen painottikin, että toimittajan työssä ei voi olla ”runopoika tai -tyttö”!

Piia Elonen kertoi toimittajien saavan myös vaikeampia juttuja käsittelyynsä. Elonen joutui itse tekemään jutun Jokelan kouluampumistapauksesta. Ensimmäinen päivä Jokelassa oli hänen mukaansa ”ihan ok”, toinen päivä rankempi. Silloin ympäristön maaperä oli muuttunut mudaksi sekä suomalaisten että vierasmaalaisten toimittajien jättäjäismäisen määrän alla ja Elonen joutui pysäyttelemään itkeviä ihmisiä, jotka eivät ymmärrettävistä syistä suostuneet antamaan haastattelua tapahtuneesta. Elonen sai kuitenkin käsiinsä erään kuolleen pojan omaiset, jotka suostuivat haastatteluun ja ainoastaan pieneen valokuvaan. Elonen välitti toiveen kuvakoosta eteenpäin, mutta seuraavan päivän lehdessä kuva oli lähes aukeaman kokoinen. Elonen selitti, että jos haastateltava antaa toimittajalle luvan kuvata itseään, niin silloin ehtoja ei valitettavasti voi olla. Jokelan kaltaisissa tapauksissa toimittajat joutuvat miettimään ammattietiikkaansa. Pahoissa tapauksissa työ on kuin rutiinia, tunteet tulevat vasta kotona pintaan.

Lopuksi Elonen piti ”täti neuvo –osion”, jossa hän esitteli muutamia vinkkejä toimittajan työstä kiinnostuneille. Ensimmäinen vinkki oli: ”Tyhmyys on toimittajan työkalu.” Tällä Elonen halusi sanoa, että ei kannata hävetä sitä, jos ei ymmärrä jotakin asiaa vaan kannattaa kysyä rohkeasti asiasta. Esimerkiksi jos haastateltava puhuu asiasta, jota ei itse ymmärrä, kannattaa pyytää asiantuntijaa selittämään asia perinpohjaisesti, näin asia tulee myös lukijoille tai katselijoille selväksi. Toinen vinkki oli ”työn voi aina tehdä hyvin!” Tässä Elonen painotti, että vaikka olisi pienessä lehdessä töissä, kannattaa työ tehdä huolella, sillä siitä voi saada hyvän työnäytteen ja saattaa yllättäen edetä korkeampiin työtehtäviin.

Jutta Liimatainen ja Nelli Melolinna

Toimitusjohtaja Jukka Vilhunen

Perjantaina 3. joulukuuta olimme luokkamme kanssa kuuntelemassa Kuusankosken lukion entistä opiskelijaa Jukka Vilhusta. Hän valmistui lukiosta hyvillä arvosanoilla vuonna 1970. Hänen lempiaineensa olivat historia ja kielet, lukuun ottamatta ruotsia. Tulevissa työpaikoissaan hän on kuitenkin huomannut ruotsin kielen tärkeyden mutta on silti selviytynyt välttäväillä ruotsin taidoillaan. Musiikki oli ollut hänelle tärkeää jo nuoresta pitäen, ja hän haaveili muusikon urasta jo ennen lukiota. Jukan nuoruuden harrastus sellon soitto on vielä nykyäänkin hänen suuri intohimonsa. Lukion jälkeen hän lähti Tampereen yliopistoon opiskelemaan historiaa ja valmistui 11 vuoden opiskelujen jälkeen maisteriksi, minkä jälkeen siirtyi työelämään.

Vuonna 1975 Vilhunen muutti Helsinkiin ja kouluaikojen elokuvaharrastuksen innoittamana meni töihin elokuvakerholiittoon, joka oli hänen ensimmäinen vakituinen työpaikkansa. Vuonna 1986 hän pääsi elokuväsäätiön toimitusjohtajaksi, jonka työnkuvaan kuului suomalaisten elokuvien rahoittaminen. Vilhunen on ollut mukana tuottamassa mm. Kaurismäen veljesten elokuvia, esimerkiksi Ariel-elokuvaa.

Työskenneltyään viisi vuotta toimitusjohtajana Vilhunen perusti oman yhtiön, johon hän haki yhteistyökumppaneita Ruotsista ja Norjasta. Yhtiö rakennutti Suomen ensimmäisen multisaliteatterin Helsinkiin ja myöhemmin Turkuun. Vilhunen myi yhtiönsä kilpailevalle yhtiölle, Finnkinolle. Kaksi vuotta sitten hänen ystävänsä pyysi Vilhusta toimitusjohtajaksi terveydenhuoltoyritykseen nimeltä Medi Mattress, jossa hän työskentelee edelleen. Yhtiö valmistaa erityistuotteita sairaaloille ja terveyskeskuksille.

Jutta Liimatainen ja Nelli Melolinna

LUKUVUOSI ULKOMAILLA

Vuosi vierasta kieltä puhuen, täysin tuntemattomassa perheessä ja uudessa kulttuurissa. Uusia ystäviä ulkomailta ja sujuva kielitaito. Kuulostaa mahtavalle. Koulustamme on lähdyssä vaihto-oppilaaksi tänä vuonna useampi nuori eri puolille maailmaa. Haastattelussa ensimmäistä luokkaa lopettavat Anna Moilanen ja Aino Tuomisalo.

Vuosi Amerikassa odottaa

Haave vaihtoon lähtemisestä on ollut USA:han suuntavalla Annalla niin kauan mielessä, kun hän muistaa. Kohde on ollut selvä heti siitä asti kun matkaa alettiin suunnitella, mutta miksi juuri Amerikka? – *Halusin maahan, jossa puhutaan englantia. Iso-Britannia ei käynyt edes mielessä, eikä Australia tuntunut yhtä mielenkiintoiselta kohteelta. Olen viettänyt ikimuistoisimman lomamatkani juuri Amerikassa muutama vuosi sitten, olimme Floridassa perheeni kanssa ja ihastuin heti maahan ja halusin nähdä vielä lisää myöhemmin.*

Nyt lähtöön on aikaa enää pari kuukautta ja odotus lisääntyy päivä päivältä yhä enemmän. fiilikset ovat katossa ja odotusta lisää se, että tietoa minne päin Amerikkaa hän lähtee ja millaiseen perheeseen hän saa asettua on luultavasti tulossa aivan parin viikon sisällä.

Toiveena Annalla on sujuva kielitaito, uudet ystävät ja itsenäistyminen. Uuteen kulttuuriin tutustuminen ja arkielämä toisessa maassa on ainutlaatuinen tilaisuus. Mitään suuria odotuksia ja mielikuvia Anna ei halua luoda itselleen, ettei joudu pettymään. – *Odotan ensin tietoa kohteesta ja sitten vasta voin alkaa miettiä enemmän tulevaa vuotta. Haluaisin kuitenkin päästä näkemään jonkin suuren kaupungin tulevan vuoden aikana.*

Suomesta Anna jää kaipaamaan perhettä, ystäviään, ruisleipää ja omaa sänkyä. – *Olen jo valmiina pakkaamaan laukut, mutta kesän vietän vielä suomessa työtä tehden ja matkaan valmistautuen, eniten jään ikävöimään omaa sänkyäni!* Anna naurahtaa.

Annan vuotta Amerikassa voit seurata PK- lehdessä, johon hän alkaa kirjoittaa heti matkansa alusta alkaen aina paluuseensa saakka.

Siiri Puntti

Suuntana Iso-Britannia

Toinen koulustamme vaihtoon lähtevä oppilas Aino Tuomisalo halusi myös lähteä maahan, jossa hän saisi kehittää englannin kielen taitojansa, mutta kohde ei ollut heti varma, kun mahdollisuus ulkomaille vuodeksi avautui. –*Vaihtoehtona Iso-Britannialle oli Etelä-Afrikka, koska se olisi ollut todella mielenkiintoinen kohde, mutta oli helpompi lähteä hieman lähemmäksi, kuin toiselle puolelle maapalloa.*

Tulevan vuotensa Aino viettää York nimisessä kaupungissa ja hänen perheeseensä kuuluu isä, äiti, 85- vuonna syntynyt veli ja vuonna 92-syntynyt sisko. –*Tiedot perheestä sain muutama viikko sitten, on kiva, että perheessä on myös nuoria, joiden avulla pääsee tutustumaan maahan nopeasti ja varmasti uusia tuttavuuksiakin on luvassa nopeammin.*

Aino odottaa saavansa uusia ystäviä, vankan kielitaidon, josta on hyötyä tulevaisuudessa ja paljon uusia kokemuksia. myös yksin ulkomailta vietetty vuosi tuo lisää itsenäisyyttä ja rohkeutta. Fiilis on korkealla ja odotus tulevasta lukuvuodesta on innokas. –*Suomesta jään kaipaamaan perhettä, kavereita, ruisleipää ja salmiakkia.*

Ainon toiveena on nähdä paikanpäällä jalkapalloa livenä ja isot kaupungit!

Siiri Puntti

Eero lähtee Amerikkaan

Koulumme 1. luokan oppilas Eero Rautasuo lähtee kesällä kolmeksi viikoksi Amerikkaan Music in the Mountains festivaaleille. Festivaali järjestetään lounais Coloradossa jo 25. kertaa. Festivaali alkaa 9. heinäkuuta ja päättyy 31. heinäkuuta.

Festivaaleille saapuu nuoria muusikoita ympäri Eurooppaa ja myös muilta mantereilta. Suomesta Festivaaleilla lähtee 3 muusikkoa. Pohjois-Kymen musiikkiopiston opettaja Valerijs Avramenko on työskennellyt festivaaleilla opettajana. Perinteiden mukaisesti Avramenko on pyytänyt PKMO:n opiskelijoita mukaan festivaaleille. Viime vuonna festivaaleille lähti vain yksi oppilas ja tänä vuonna heitä on lähdössä sinne kaksi. Festivaaleilla on kaksi eri linjaa. Eero opiskelee pianonsoittolinjalla ja toinen mahdollinen linja keskittyy orkesterisoittamiseen.

Festivaaleille valintakriteereinä ovat ikä ja soittotaito. Festivaalin aikana asutaan kampus tyyliin itsenäisesti joten kovin nuoret eivät sinne vielä pääse.

Eero lähtee festivaaleille optimistisin mielin. Hän on tavannut tulevan opettajansa David Korevaarin jo kerran aikaisemmin. Matkaa varten Eero on opiskellut tietoisesti ahkerammin englantia festivaalin kansainvälisyyden takia. Festivaaleilla harjoitellaan ja hiotaan omaa ohjelmistoa huippuopettajien voimin. Eeron ohjelmistoon kuuluu mm. Lisztin ja Chopinin sävellyksiä.

Eero on opiskellut pianon soittoa pääaineena PKMO:ssa noin 10 vuotta opettajanaan Jukka Kumpulainen ja urkujen soittoa sivuaineena 2 vuotta Pekka Ainalin opetuksessa. Eero soittaa myös Kuusankosken seurakunnan Housebandissä ja hän tekee paljon erilaisia säestyskeikkoja pääosin pianolla ja uruilla. Suurimman osan säestyskeikoistaan Eero saa seurakunnan kautta. Tärkeimpinä saavutuksinaan Eero pitää musiikkiopiston perustason tutkintojen ja opistotason D-tutkinnon suorittamista huippuarvosanoin, Kymi Sinfoniettan nuorten solistien konserttiin pääsemistä ja esiintymisen hyvällä menestyksellä Klaviatuuri-pianotapahtumassa. Seuraavaksi Eero tähtää valtakunnalliseen Leevi Madetoja-pianokilpailuun, joka järjestetään Oulussa.

Krista Nikander

Mülheim, Saksa 7.-14.4.2011

Mülheim on pikkukaupunki (167 000 as.) Saksan teollisuusalueella Ruhr-joen varrella. Lyhyen matkan päässä ovat suurkaupungit Essen, Düsseldorf ja Köln. Lukiolta lähti 16 oppilasta ja kaksi opettajaa viikon matkalle Kouvolan ystävyyskaupunkiin. Osa oli vanhoja tuttuja saksalaisten oppilaiden kanssa, mutta mukaan lähti myös muutama uusi oppilas.

Torstaina ennen lähtöä lentokentällä jännitimme, kuinka lento sujuisi, sillä se oli joidenkin ensimmäinen matka lentokoneella. Hyvinhän se meni ja perille päästiin. Düsseldorfin lentokentältä siirryimme majoittajaperheiden luokse tutustumaan uuteen perheeseen ja kotiin. Lentokentältä Mülheimiin koimme vauhdin huumaa nopeusrajoituksettomalla autobaanalla...

Perjantai alkoi Luisenschulessa rehtorin tervehdyksellä. Rehtorin mukaan Saksan kevät on Suomen kesä, mikä olikin totta, sillä puissa oli jo lehdet vihreinä ja aurinko paistoi lähes koko matkan ajan. Koulussa pääsimme myös osallistumaan oppitunnille. Päivä jatkui kävelyllä Mülheimin keskustaan vanhan kaupungin läpi. Kaupunginjohtaja otti meidät vastaan Broichin linnalla. Linnan viereisessä MüGa-puistossa pelasimme lippupalloa.

Lauantai ja sunnuntai olivat vapaa-aikaa, jolloin perheet olivat saaneet suunnitella ohjelmaa meille. Toiset lähtivät Düsseldorfiin, kävivät huvipuistossa tai tutustuivat tarkemmin Mülheimiin. Sunnuntai-iltana grillasimme ja pelailimme yhdessä.

Maanantaina koko ryhmä meni junalla Kölniin. Kävelimme joen vieressä ja ylitimme sen vaijerisillalla. Kölnin tuomiokirkko kuului tietysti pakollisiin nähtävyyksiin. Loppuaika käytettiin ostosten tekoon.

Tiistaina olimme taas koulussa oppitunneilla ja kuulumme esitelmän saksalaisesta koulujärjestelmästä. Iltapäivällä kävimme Oberhausenissa Gasometerissä, vanhassa kaasusäiliössä, joka toimii nykyisin näyttelytilana. Siellä oli Magic places –näyttely, jossa esiteltiin maailman luonnon ja kulttuurin ihmeitä. Keskelle rakennusta oli mm. rakennettu aidossa koossa sademetsän puu. Hissillä pääsi Gasometerin katolle ihailemaan maisemia yli sadan metrin korkeudesta. Näyttelystä siirryimme tree2tree –kiipeilypuistoon. Turvaohjeiden jälkeen saimme itsenäisesti kiipeillä puissa. Puusta puuhun pääsi seuraamalla merkittyä reittiä tasapainoilemalla erilaisten esteiden (puiset sillat, keinut, vaijerit, putkilot, surfilauta jne.) ohi. Jännitystä lisäsi raekuuro ja ukkonen... Kiipeilyämme tarpeeksi siirryimme Centro-ostoskeskukseen, josta löytyi jokaiselle jotakin.

Keskiviikkona ohjelmassa oli projekti ”Bauzaun”. Saimme maalata koulun pihalla puuaitaan ajatuksiamme Suomesta ja Saksasta. Suomesta tuttuja asioita olivat Nokia, joulupukki ja porot, talvi, mökki metsässä järven rannalla sekä muumit. Saksasta aitaan muistoksi jäivät mm. olut, Saksan lippu ja makkara. Matkan viimeisenä iltana keilasimme yhdessä.

Viikko meni nopeasti ja torstaina oli pakattava laukut ja suunnattava takaisin Suomeen. Toisilla rajallinen matkalaukun paino (20kg) teki hieman ongelmia, mutta saimme kaikki tavarat mukaan koti-Suomeen. Olimme ehtineet jo tottua Saksan kevääseen – siis Suomen kesään – ja toivoimme että Suomesta olisi jo lumi sulanut, mutta lentokoneen ikkunasta näimme että täällä oli vielä melkein talvi.

Matkalla tutustuimme uusiin ihmisiin, pääsimme mukaan saksalaisen perheen arkeen, näimme nähtävyyksiä, maistelimme uusia ruokia, vietimme aikaa yhdessä ja pidimme hauskaa, viel Spaß!

Heidi Villikka O8C

Kuusankosken lukion opiskelijat

Kuvat koulun arkistosta

10A

Takarivi: Niko Hilden, Elina Halme, Ville Torvinen, Oleg Petrov, Heidi Salama, Elisa Heikkilä, Lassi Kannel.

Kolmas rivi: Teemu Rainamaa, Saana-Maarit Vainio, Katri Vaihemäki, Julia Karhu, Tiia Ollikainen, Mariel Häkkinen, Ella Forsström, Maija Rautasuo, Aino Tuomisalo, Arttu Meriluoto, Joonas Tammikivi.

Toinen rivi: Lumikki Nuutinen, Viivi Lillrank, Åsa Mauno, Saana Suomela, Janika Pilhjerta, Kalle Grönlund.

Eturivi: Janina Nuorala, Annukka Junni, Helmi Kuittinen, Tiia Kivirikko, Salla Halme, Janita Varjonen, Antti Saarinen.

Kuvasta puuttuu Antti Lindsten, RO Jochen Roms

10B

Takarivi: Mikael Sommarberg, Juho Kiuru, Tomi Pörsti, Jyri Lakka, Kalle Tiainen, Kimi Blomberg, Santeri Taponen, Reetta Tähtinen

Kolmas rivi: Arttu Salminen, Jere Mustikkamaa, Sanna Rissanen, Emmi Turunen, Sina Setälä, Carita Kuukka, Oona Ojala, Emilia Mannari, Riina Kähkönen, Janita Kärnä, Saku Vesanen, Pauliina Nurminen

Toinen rivi: Kalle Saarela, Susanna Puranen, Iida-Maria Sorsa, Elina Ellonen, Ira Smal, Heidi Ripattila, Anna Moilanen, Elias Inkilä

Eturivi: Jutta Liimatainen, Milla Nevanperä, Nelli Melolinna, Noora Roos, Arttu Ojala

Kuvasta puuttuu Kaisla Rautio

10C

Takarivi: Andreas Turunen, Nita Siukkola, Saska Rihula, Noora Markkanen, Mikko Rihu, Joel Vahter, Teemu Merinen, Anton Kaalinpää

Kolmas rivi: Juha Tähtimö, Samuli Auno, Katri Hyvärinen, Hanna Taina, Minna Laakso, Aino Ylijoki, Nina Salonen, Santeri Salonen, Juho Lukka, Suvi Frilander, Teemu Salmi

Toinen rivi: Heta Paljakka, Julia Eskelinen, Johanna Laine, Verna Nakari, Sanna Mannikainen, Arttu Saarinen

Eturivi: Anni Ampuja, Lassi Hakalin, Tia Nurmilaukas, Sari Hatara, Henrik Systä

Kuvasta puuttuu Samuli Saarenpää

09A

Takarivi: Niko Kuronen, Heini Raunio, Arttu Niilola, Jami Pakkanen, Iina Salama, Sanni Kossila

Keskirivi: Juho Rekula, Aku Rundberg, Johanna Laine, Meri Heikinheimo, Henna Karonen, Karoliina Toivakka, Aleks Holopainen, Helga Ruus

Eturivi: Iiro Vähätiitto, Henna Liukkonen, Siiri Puntti, Ida Hirvonen, Juuli Jyrkilä, Antti Pohjola

Kuvasta puuttuu Johanna Hyypiä, Oula Metsämuuronen, Saija Reijo

09B

Takarivi: Elmeri Jokinen, Jenni Miettinen, Ville Siiravuo, Samu Rinne, Lauri Juntunen, Rasmus Grönlund, Ville Taavila, Roope Eronen, Teemu Helonheimo

Kolmas rivi: Antti Varjola, Rosanna Hermonen, Oskari Salminen, Jonne Laiho, Teemu Niemi, Tommi Aarnio, Matilda Hållman, Heidi Rajajärvi, Ari Pakarinen

Toinen rivi: Jenni Luostarinen, Anni Simonen, Emma Vainio, Assi Hasu, Kaisa Rämä, Krista Nikander

Eturivi: Jasmin Toivanen, Jan Ahola, Sami Veijonen

09C

Takarivi: Tuukka Mustapää, Joose Koski, Mikko Valjakka, Robert Multala, Leo Himanen, Lauri Rantanen, Petteri Tuovinen, Marko Rieppola

Kolmas rivi: Jani Parkkinen, Anni Wilen, Kaisa Leino, Lotta Korpi, Jari Pulli, Riikka Mähönen, Henna Kossila, Arna Mäkynen, Aapo Elo

Toinen rivi: Eemeli Koskinen, Jenny Jokela, Nea Iman, Henna Pasi, Teemu Tuunanen, Johannes Lehtinen

Eturivi: Kalle Ruth, Pekka Nykänen, Viivi Grekula

09D

Takarivi: Janne Suhonen, Susanna Pöysä, Olli-Martti Ylä-Outinen, Santeri Lahtinen, Jussi Perttula, Maija Järvinen, Markus Pajari

Kolmas rivi: Lasse Valjakka, Joni Lepistö, Sini Suurnäkki, Tara Luoma, Henna Saareks, Kaisa-Lotta Torninoja, Janika Lehtoranta, Oskari Nyström, Elmeri Syrjänen

Toinen rivi: Joni Jokinen, Toni Salenius, Lilly Vilhunen, Katariina Heiskanen, Mira Kääriäinen, Miro Hämynen

Eturivi: Julia Sippu, Mikko Sierman

Kuvasta puuttuu: Marko Salmi

08A

Takarivi: Mikko Kiesilä, Lotta Ore, Jenna Karppanen, Jussi Virtanen, Eeva Hietala

Keskirivi: Petteri Pekonen, Roope Lehtonen, Sanna Hellsten, Heidi Hasu, Susanne Kyllönen, Maura Kannel, Tatu Santamäki, Jenny Mielonen

Eturivi: Tanja Teitto, Jenni Kortelainen, Tiia Pelttari, Meiju Lahtinen, Tiia Riippa, Mikko Niva

Kuvasta puuttuu Tatu Mankinen, Juho-Antti Willigsman

08B

Takarivi: Laura Halme, Ossi Martikainen, Valteri Kivinen, Matias Kuusela, Kai Kohopää, Joonas Myllylahti

Keskirivi: Mari Rantanen, Essi Lehtivarjo, Teemu Mähönen, Minna Halme, Tuomas Makkonen, Emmi Löppönen, Jutta Mykrä

Eturivi: Matias Tuominen, Nina Lampen, Emmi Kontkanen, Mira Järvinen, Siru Saarenpää, Timi Koste

Kuvasta puuttuu Jere Laulainen

08C

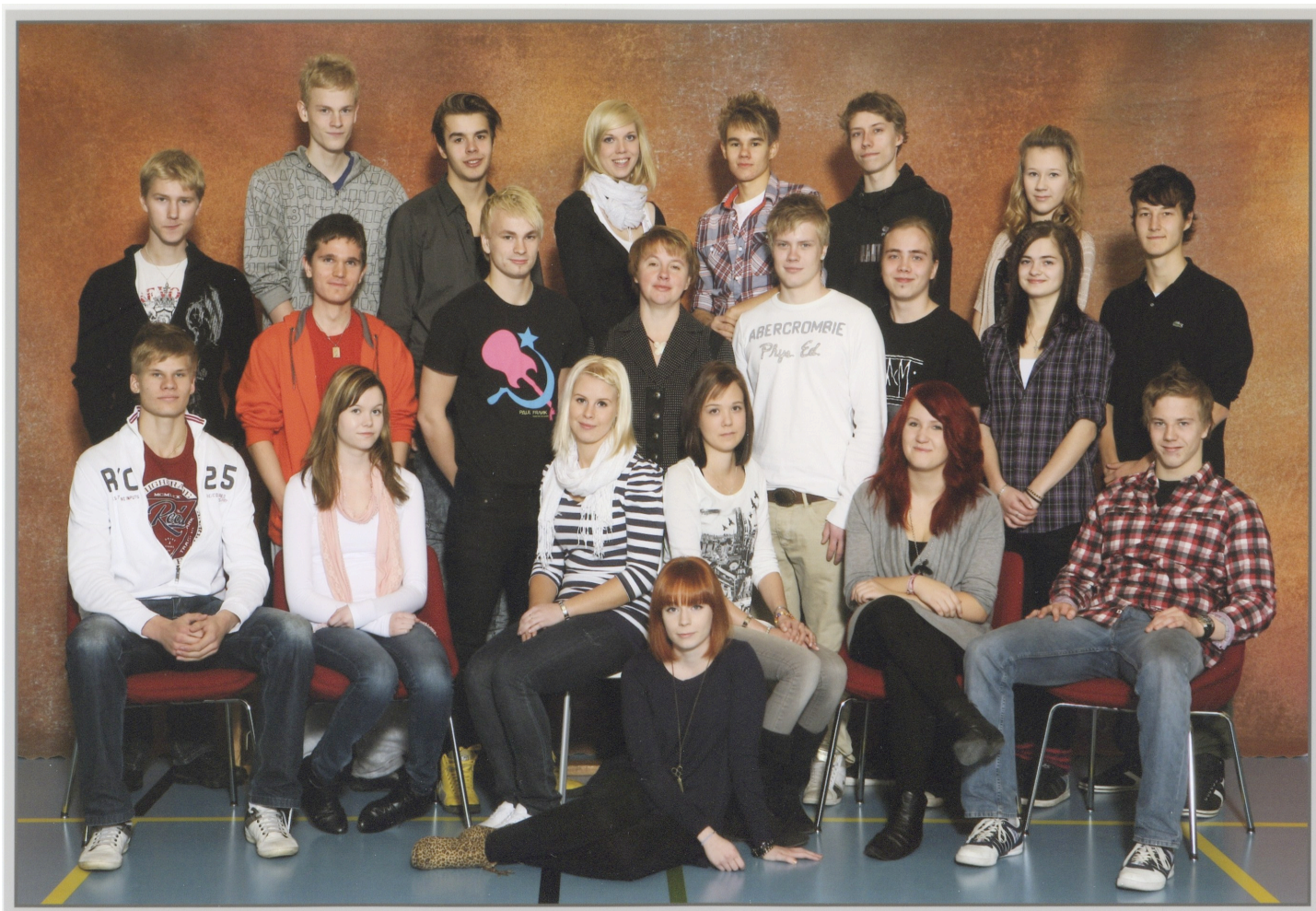
Takarivi: Susanna Lääveri, Matias Puranen, Joni Kuoppala, Riikka Myötyri, Tiina Kaalinpää, Joel Järvinen, Ville Turunen

Kolmas rivi: Suvi Ruippo, Pasi Perätalo, Marianna Koijärvi, Elina Røyhy, Nita Ahola, Johanna Turula, Oskari Valtonen, Niina Sandell, Anneli Laine

Toinen rivi: Janne Haapio, Annika Borg, Karoliina Auno, Heidi Villikka, Ida Ranta, Juha Rajala

Eturivi: Suvi Paakkinen, Janna Jokivaara, Jussi Kekki

Kuvasta puuttuu Santeri Karjalainen

08D

Takarivi: Paavo Forsberg, Juuso Salakka, Marianne Renko, Ville Ellonen, Nikolai Niemi, Elina Saarela

Kolmas rivi: Mikko Virtanen, Kalle Karvinen, Tuukka Tolvanen, Tanja Laitinen, Tuomas Hanninen, Juuso Pilhjerta, Evelina Tatti, Justus Haapala

Toinen rivi: Lauri Jokinen, Essi Liiri, Niina Lassila, Julia Kyöstilä, Heli Vesslin, Valtteri Halonen

Eturivi: Pauliina Suhonen

Kuvasta puuttuu Maija Laakso, Jenni Tuomi, Tanja Virtanen, Juuso Kaitila

Henkilökunta

Takarivi: Ari Pakarinen, Sinikka Haaparanta, Carita Kuukka, Anna-Mari Piippo, Lasse Valjakka

Keskirivi: Aino Ylijoki, Tanja Laitinen, Marja-Leena Ilmojoki, Heli Pessa, Jochen Roms, Anneli Laine

Eturivi: Pekka Uotila, Jari Pulli, Riitta Mutru, Juha Forsberg, Kai Heltola

Kuvasta puuttuu opettajat Eeva Hietala, Eeva-Liisa Höytämö, Leo Jumppanen, Helena Keskitalo, Lea Lauronen, Anne Markkanen, Anna Niilo-Rämä, Johanna Rauos, Helga Ruus, Ulla Silvonen, Marko Virtala, Marja-Liisa Vuori-Miettinen.

Muu henkilökunta Terveystenhoitaja Raisa Schoschkoff, vahtimestari Mikko Virtanen, kiinteistöhoitaja Kari Penttinen, siistijät Tiina Järvinen ja Anitta Kauppi, ravitsemustyöntekijä Päivi Lakka.

Klaus Bernhardin tervehdys

Liebe Lehrerinnen und Lehrer, liebe Gasteltern, liebe Schülerinnen und Schüler von Kuusankosken Lukio,

immer wenn ich über den Schulhof der Gesamtschule Saarn laufe und mir Schüler begegnen die am Finnlandaustausch beteiligt waren tönt mir ein fröhliche „Huamenta“ oder „Moi Moi“ entgegen und paar leuchtende Augen blicken mich an. Alle Lehrer und aller Schüler unserer Schule die Kouvola Anfang Mai besucht haben waren sich einig, dass das die schönste Woche des Schuljahres war. Vor allem die Gastfreundschaft und die Mentalität der finnischen Gastgeber haben einen nachhaltigen Eindruck hinterlassen. Deshalb haben wir beim ESC auch für „Da Da Dam“ mit die Daumen gedrückt und uns über den historischen Sieg des finnischen Eishockey-Teams bei der Weltmeisterschaft in Schweden gefreut. Außerdem wollen die Schüler beim Stadtrat der Stadt Mülheim den Antrag stellen auch ein Sommerhaus der Gemeinde zu bauen. Gerade der Besuch des Sommerhauses der Gemeinde in Kouvola hat vielen Schülern ein Gefühl dafür gegeben, warum es den „finnischen Traum“ gibt.

Ich persönlich freue mich schon jetzt auf finnische Gäste im Jahr 2012 und werde fleißig Orientierungslauf üben, damit ich für die nächste Reise nach Kouvola gewappnet bin.

In diesem Sinne

Kiitos kaikesta

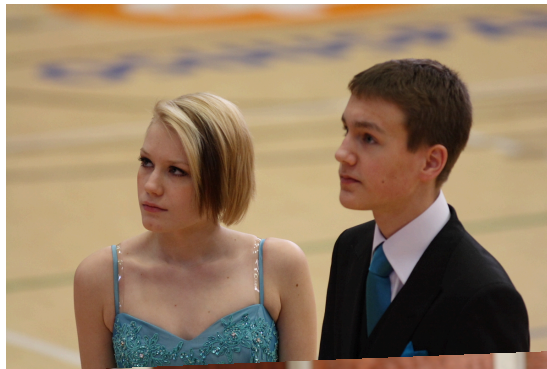
Euer Dr. Klaus Bernhard

Penkkaripäivän kuvia

Vanhojen päivän kuvia

Kuvat Marko Virtala

Uudet ylioppilaat keväällä 2011

Ahola Nita Henna Tuulia
Auno Taru Karoliina
Borg Annika Jasmin Eveliina
Ellonen Ville Petteri
Forsberg Paavo Matias
Haapio Janne
Halme Laura Hannele
Halme Minna Pauliina
Halonen Valtteri Antti Pekka
Hasu Heidi Tuulia
Hellsten Sanna Pauliina
Jokinen Lauri Mikael
Jokivaara Janna Janita
Järvinen Joel Olli Johannes
Järvinen Mira Johanna
Kaalinpää Tiina Hannele
Kaitila Juuso Eemeli
Kannel Maura Elina
Karjalainen Santeri Matias
Karppanen Jenna Karoliina
Karvinen Kalle Otto Aleks
Kekki Jussi Petteri
Kiesilä Mikko Petteri
Kivinen Valtteri Matias
Kohopää Kai Santeri
Kojjärvi Marianna Tuulia
Kontkanen Emmi Elina
Kortelainen Jenni Hannele
Kuoppala Joni Jaakko
Mikanor
Kuusela Matias Santeri
Kyllönen Susanne Pauliina
Sofia
Kyöstiä Julia Timontytär

Laakso Maija Karoliina
Lahtinen Meiju Anneli
Lampén Nina Kaarina
Lassila Niina Katariina
Laulainen Jere Matti Antero
Lehtivarjo Essi Orvokki
Lehtonen Roope Johannes
Liiri Essi Pirita
Löppönen Emmi Marjukka
Makkonen Tuomas Tommi
Mankinen Tatu Benjamin
Martikainen Ossi Tapio
Mielonen Jenny Aliisa
Mykrä Jutta Karoliina
Myllylahti Joonas Mikael
Myötyri Riikka Marie
Mähönen Teemu Kristian
Ore Lotta Maria
Paakkinen Suvi Helena
Pajari Marjut Siviä
Pekonen Reko Petteri
Pelttari Tiia Hannele
Perätalo Pasi Jaakko Juhani
Pihljerta Juuso Petteri
Puranen Matias Jaakko
Mikael
Rajala Juha Matti
Ranta Ida Ella Maria
Rantanen Mari Karoliina
Renko Marianne Sofia
Riippa Tiia
Ruippo Suvi Marjut Sylvia
Röyhy Elina Maria Irene
Saarela Elina Sisko
Saarenpää Siru Elina
Salakka Juuso Aleks
Sandell Niina Hannele
Santamäki Tatu Hannes
Suhonen Pauliina Hannele
Tatti Evelina
Tolvanen Tuukka Verner
Tuomi Jenni Karoliina Sätene
Turula Mervi Johanna

Turunen Ville Matias
Valtonen Oskari Aleks
Vesslin Heli Anneli
Willigsman Juho-Antti
Kristian
Villikka Heidi Eveliina
Virtanen Jussi Tuomas
Virtanen Mikko Matias
Virtanen Tanja Katariina

Ylioppilaat Syksyllä 2010

Danielsbacka Maija Gunilla
Jyväsjärvi Olli Kalevi
Aleksander
Kopra Hanna Emilia
Vainikka Sanna Maria

Oppilaskunnan hallituksen palautekysely

Vastanneita 39, sillä valitettavasti kaikki eivät vastanneet kyselyyn. Vastanneista 32 olivat tyytyväisiä oppilaskunnan toimintaan. Vastaan lyhyesti muutamaaan palautteeseen, joita he seitsemän jotka eivät ole olleet tyytyväisiä, ovat jättäneet.

"Oppilaskunta voisi kysellä oppilaiden mielipiteitä"

Oppilaskunnan hallitukselle voi ehdottaa ideoita ja parannuksia myös ympäri vuoden. Kyselyn järjestimme, sillä kaikki eivät ole ymmärtäneet kuinka ahkera oppilaskunnan hallitus koulussamme toimii. Voit siis jättää mielipiteesi oman ryhmäsi jäsenen kautta, tai kertomalla ajatuksesi suoraan kenelle tahansa jäsenistä.

"Rahat olisi voinut käyttää paremmin"

Oppilaskunnan tilille tulee rahaa kun koulumme opiskelijat ostavat kirjansa paikallisesta kirjakaupasta. Rahaa saamme myös kahvikoneesta. Rahaa on oppilaskunnan tilillä ollut tämän lukuvuoden aikana enemmän kuin koskaan aiemmin. Tilimme saldo ylitti jopa 1000 euron. Valitettavasti kahvikonetta tulee täyttää ja autobarista tulee laskuja. Rahaa ei ole tuhlatu. Rahaa on mennyt mm. Kadonneen Vapun metsästyksen palkintoihin, tyttöjen pukuhuoneen hiustenkuivaajaan ja mikroon. Jokainen voi mielessään miettiä mikä olisi tuota "parempaa käyttöä" ja kertoa siitä hallitukselle. On totta, että hallituksen jäsenet kävivät lukukauden alussa Rossossa, mutta tämä on jo monta vuotta pitkä perinne. Ja ainoa kiitos hallituksen jäsenille, jotka toimivat myös omalla vapaa-ajallaan. Ja vaikka kokouksia on myös oppitunneilla tekevät jäsenet työtä pysyäkseen opetuksen perässä poissaolojen vuoksi.

"Oppilaskunnan järjestämät toiminnat ovat tylsiä"

Mietihän millaista olisi jos hallitusta ei olisi järjestämässä edes näitä. Teemapäivät yms. menevät opettajien sensuurin läpi. Jos itselläsi on ideoita voit tulla ehdottamaan, ja järjestämään tapahtumia. Huomaat varmasti, että jo yhdessä teemapäivässä on paljon ylimääräistä järjestämistä. Hallituksen järjestämät tempaukset olisivat varmasti vähemmän tylsempiä, jos opiskelijat lähtisivät mukaan eivätkä aina vain valittaisivat.

Valitettavasti hallitus ei voi vaikuttaa ruoan laatuun. Tämän vuoksi olemme ostaneet alakerran huoneeseen mikron ja jääkaapin, jotka ovat kaikkien vapaassa käytössä. Emme myöskään ole saaneet lupaa ostaa lisää tuoleja mediateekkiin. Sitä varten ostimme vuosi sitten alakertaan sohvan.

Olemme saaneet enemmän positiivista palautetta. Kuten: *"Kivoja päiviä"*, *"Jatkakaa samaan malliin"* ja *"Kaikkea kivaa on järjestetty"*.

Mielestäni oppilaskunnan hallituksemme voisi rinnastaa siivoukseen: Jos sitä ei olisi kaikki huomaisi puutteen.

Oppilaskunnan hallitus käy läpi kaiken palautteenne! Kiitos!

Hyvää kesää toivottaa rahastonhoitaja *Kaisa Rämä*

Oppilaskunnan hallitus kiittää kuluneesta vuodesta ja toivottaa virkistävää kesää!

HYVÄT VITSIT

- Kannibaali tuli Ruotsista ja totesi: "Johan tuli syötyä!"
- Mikä on Maija Mehiläisen isän nimi? – Faija Mehiläinen
- Miksi poika oli vihainen viedessään koiraa eläinlääkärille? – Häntä otti päähän.
- Lahna myöhästyi treffeiltä ja selitti: "Törmäsin ongenkoukkuun ja jäin suustani kiinni."
- Mitä Timo Soini pelkää? – Osmo Soininvaaraa
- Mikä on Maikkarin henkilöstöruokalan nimi? – Ylensyöjät
- Miksi tanssinopettaja otti lopputilin? – Hän ei kestänyt sitä rumbaa.
- Miksi linnut eivät tee sopimuksia? – Ne eivät pelaa pesistä.
- Mikä on Nalle Puhin veljen nimi? - Puhveli

KESÄHOROSKOOPPI

KALAT

Ota alkavasta lomasta kaikki irti ja nauti, sillä olet sen ansainnut.

VESIMIES

Kesäsi on touhua täynnä. Juokset paikasta toiseen pää kolmantena jalkana, etkä ehdi miettiä, mikä on tärkeintä. Menojen karsiminen ei olisi pahitteeksi.

OINAS

Kesällä saattaa tulla vastaan tylsiä hetkiä. Kokeile silloin jotain uutta, vaikka tuubansoittoa.

HÄRKÄ

Kesästäsi on tulossa ihana. Rakkaus kukoistaa ja elämä muutenkin hymyilee.

JOOSEMIES

Mikä mättää? Kaverit ei kiinnosta, eikä tekisi mieli lähteä minnekään, vaikka kesäfiiliksen pitäisi olla korkeimmillaan. Nyt hymyä huuleen ja vaikka koskelle kalastelemaan!

NEITSYT

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA ÄLÄ!!

KAKSOSET

Harkitse tekemisiäsi. Kaikki ei ole niin yksinkertaista kuin luulet.

VAAKA

Kuutamouinnit ja mansikkaiset sormet kuuluvat kesääsi. Varaudu kuitenkin myös pettymyksiin.

SKORPIONI

Voi miten suloisia pieniä koiranpentuja!

SIKA

Uudessa kannattaa varoa ahvenia. Hauki on kala.

KAURIS

Saat satikutia todistuksesi takia. Valmistaudu tiukkaan kurinpalautukseen ja muista se ensi vuoden opintoja motivooidessasi. Nyt on kuitenkin aika levolle lasken luojani.

RAPU

Ole hyvä äiti, mutta älä ota kesäkissaa. Lopeta valaiden tappaminen.

- Kuusankosken astrologit *Karoliina Toivakka & Siiri Puntti*

Tiedotuksia

Kanslian aukioloajat kesällä:

6.6.	klo 9 – 15
7.6. – 15.6.	klo 9 – 13
16.6. – 30.6.	klo 9 – 15
1.7. – 31.7.	suljettu
1.8. – 10.8.	klo 9 – 15

Koulu alkaa to 11.8.2011 klo 10.00.

<http://www.peda.net/veraja/kuusankoski/lukio>

Hyvää kesää!

Juuso Salakka

